

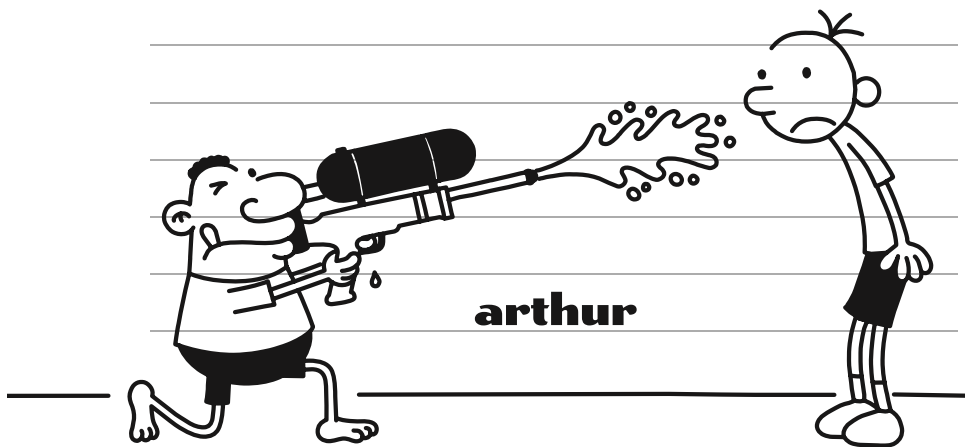

JURNALUL

uhui
PUȘTI

LA ANANGHIE

de Jeff Kinney

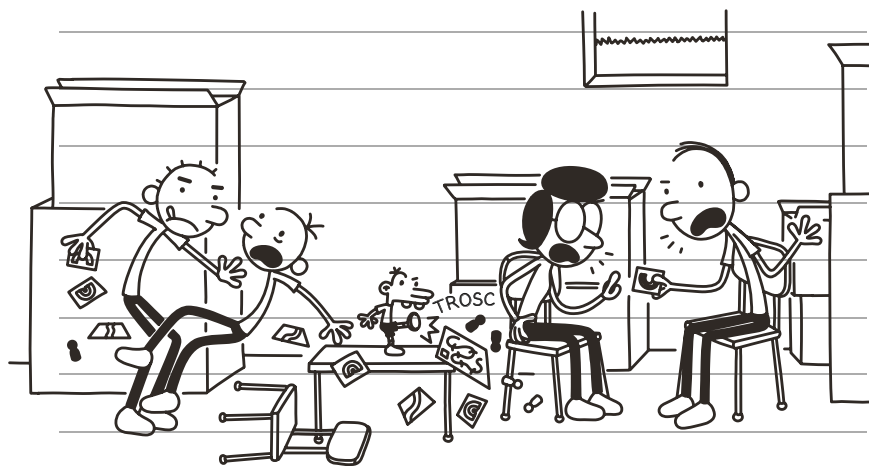

AUGUST

Joi

Îmi iubesc familia, dar nu cred că trebuie să petrec douăzeci și patru de ore cu ei, șapte zile pe săptămână. Și **FIX ASTA** s-a cam întâmplat în ultimul timp.

Și nu sunt **SINGURUL** care s-a săturat de asta. **TOTI** simțim că o luăm razna și, dacă nu se schimbă ceva foarte curând, cred că o să dea strechea-n noi.

Mama zice că am stat prea mult în casă și că avem nevoie de o vacanță. Dar de fapt avem nevoie de o vacanță fără **CEILALȚI**.

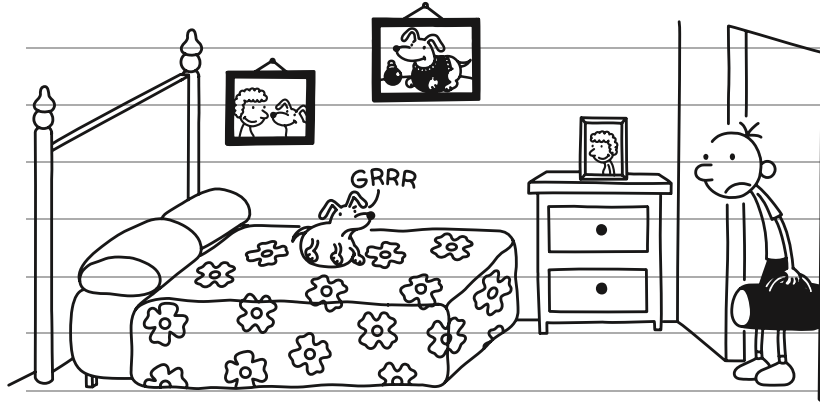
Dar asta n-o să se Întâmple prea curând, pentru că nu avem BANI. E poveste lungă cum s-a ajuns aici.

De două luni locuim în subsolul bunicii, dar nu știu cât o să mai rezistăm așa. Mama ne tot zice că la un moment dat o să ne uităm în urmă la perioada asta și o să zâmbim, dar ea nu e nevoită să doarmă noapte de noapte cu RODRICK pe un pat pliant.

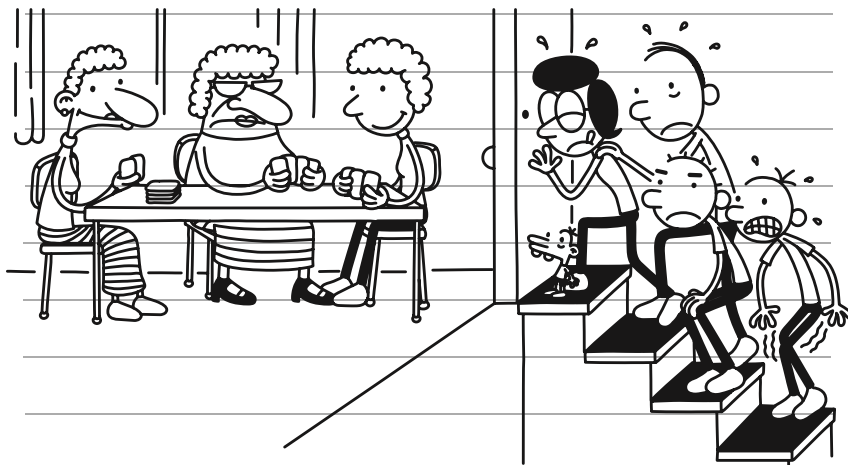

Ce e nebunesc e că bunica are destul loc în casă,
așa că nu înțeleg de ce trebuie să stăm toți la
subsol. Când am ajuns aici, am fost primul care a
zis că vrea să stea în camera de oaspeți, dar bunica
a spus că e deja ocupată.

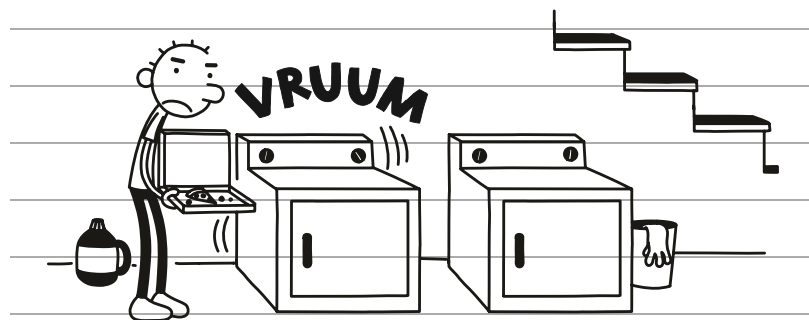

Nu cred că bunica e prea încântată că locuim cu ea,
pentru că, atunci când are prietene în vizită, ne
zice să ne facem nevăzuți.

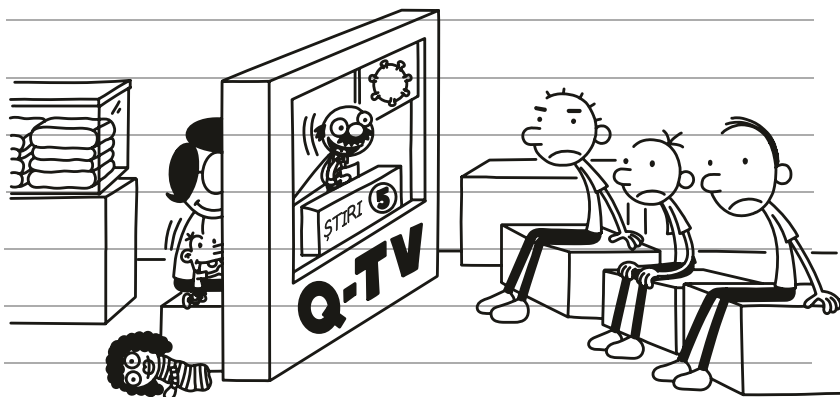
Ceea ce e cam neplăcut, din moment ce nu există baie la subsol, iar prietenele ei stau pe la ea o VEȘNICIE.

Nu putem să folosim nici bucătăria când bunica are musafiri, iar asta înseamnă că luăm cina abia după ce pleacă ei. Dar cred că Rodrick s-a cam săturat să aștepte, așa că ieri-seară a încălzit niște pizza în uscătorul de rufe al bunicii.

Nu avem nici televizor la subsol, așa că nu ne
rămâne decât să ne distrăm UNII pe ALȚII.
Și, credeți-mă, nu e de-ajuns.

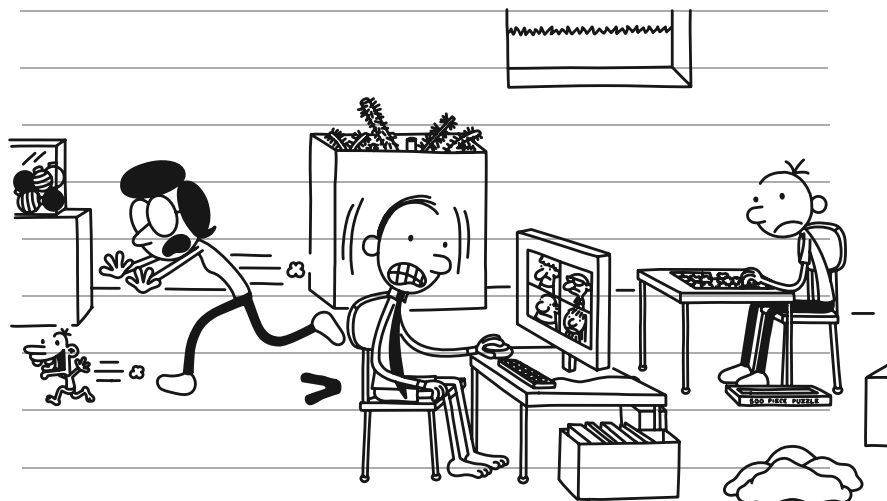

Mama zice că e bine să ne plictisim, că așa ajungem
să ne folosim imaginația. Dar, de fiecare dată când
fac asta, îmi imaginez exact același lucru.

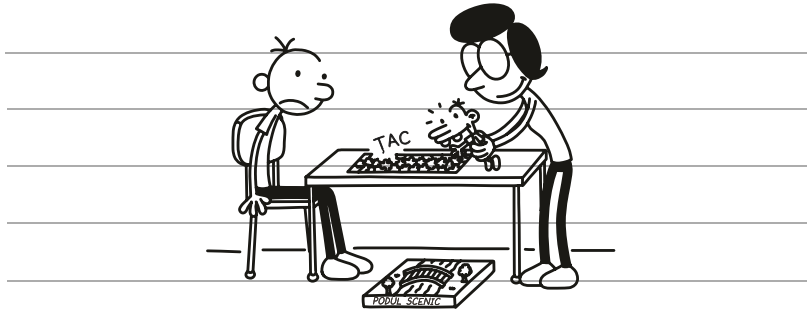

Situația este și mai grea pentru că vara asta tata lucrează de acasă, ceea ce înseamnă că este mereu aici. Și, ori de câte ori are el o întâlnire, noi toți trebuie să ne prefacem că nu suntem prin preajmă.

Dar nu e atât de ușor de făcut, mai ales când ai un copil de trei ani în familie.

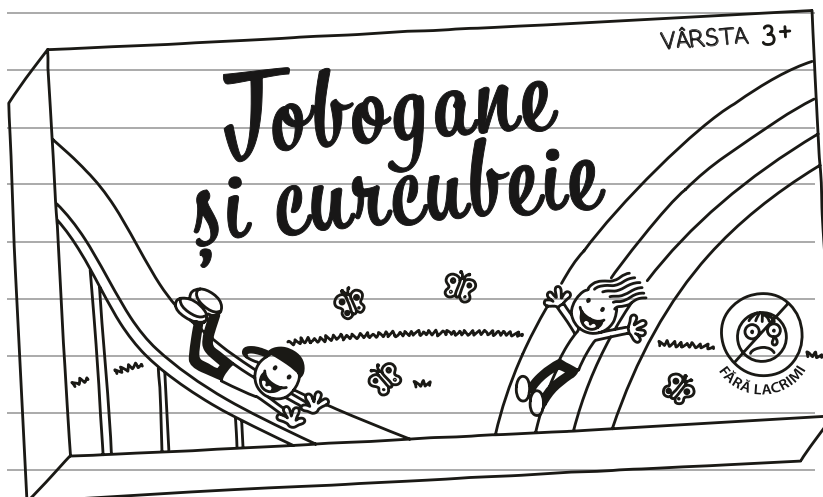

Cea mai mare parte a timpului încerc să-mi găsesc ceva de făcut. Bunica are o grămadă de puzzle-uri la subsol și am făcut câteva de unul singur. Dar mama îl lasă mereu pe Manny să pună ultima piesă, ca să se simtă important.

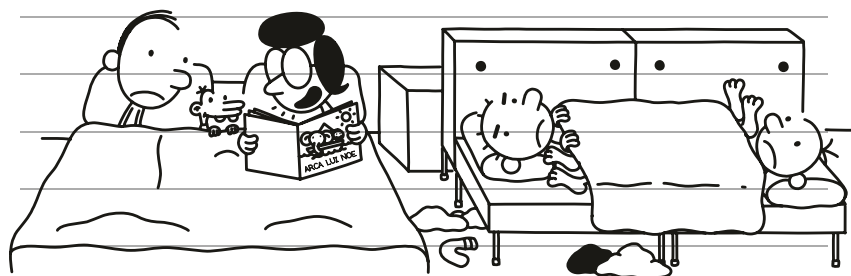

Păreră mea e că mama nu-l ajută pe Manny că-l tot COCOLEȘTE. Și e mult mai rău de când ne-am mutat la bunica.

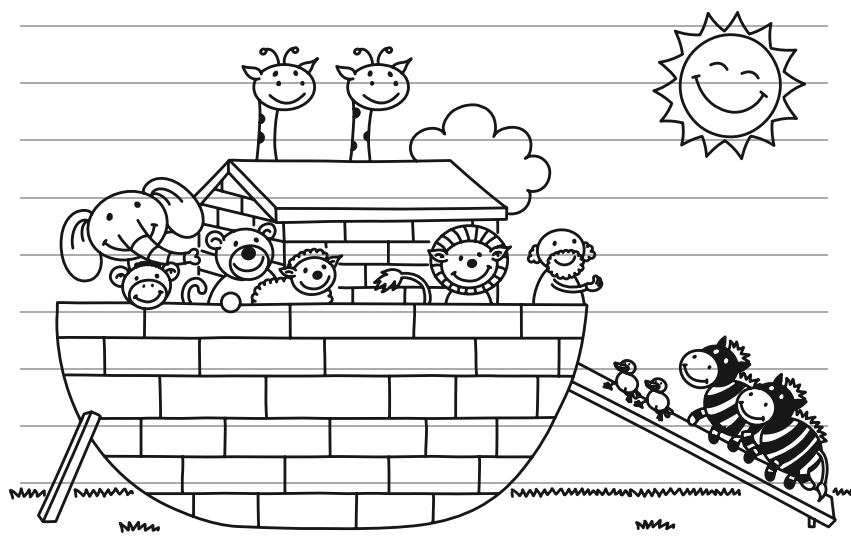
Uneori, după cină, jucăm cu toții un joc de societate. Dar cum Manny nu pricepe regulile mai complicate, mereu jucăm un joc care nu necesită nicio ABILITATE.

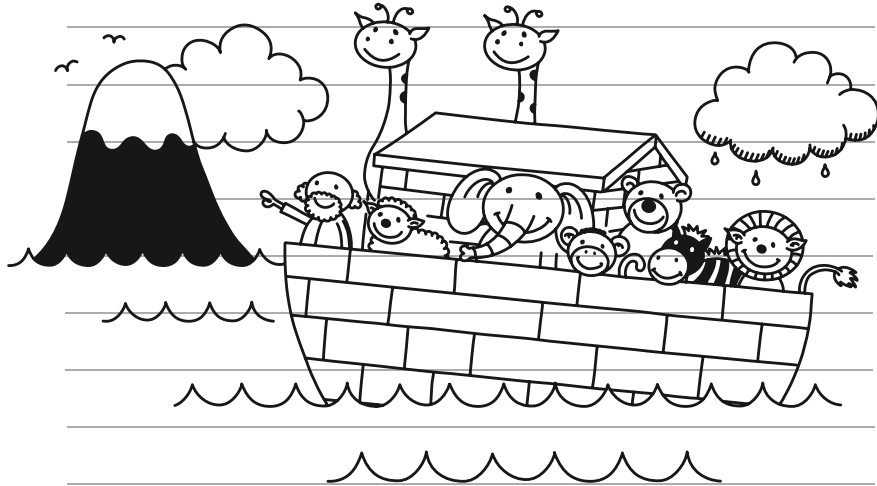
Mereu ne băgăm în pat cât încă e lumină afară,
pentru că respectăm programul lui MANNY.

Zilele astea, cartea preferată a lui Manny e cea
cu arca lui Noe. E o poveste despre un tip care
aude că o să plouă foarte multă vreme, așa că își
construiește o barcă enormă ca să călătorească în
timpul potopului și ia cu el multe animale.

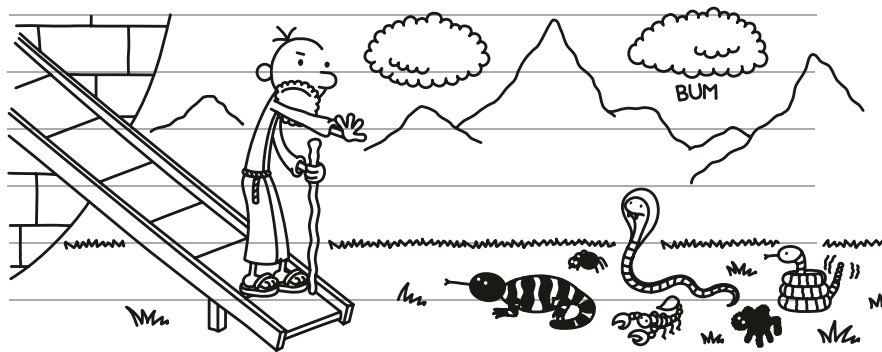
Cartea lui Manny are desene naive și de aia pare că
potopul care a nimicit jumătate de planetă a fost
destul de DISTRACTIV.

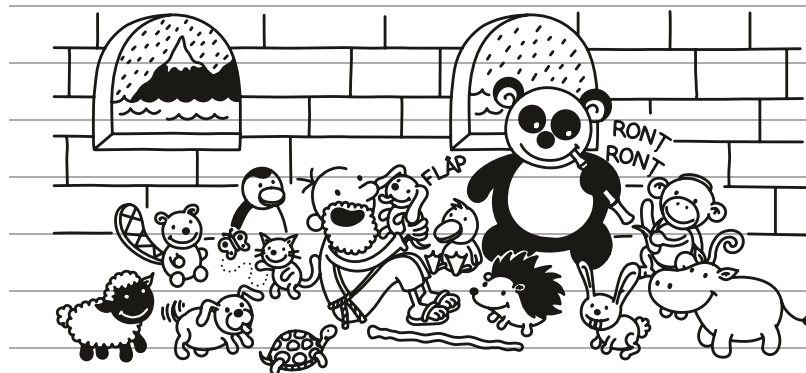
Dar cred că, dacă desenele ar fi fost mai realiste,
părinții n-ar fi cumpărat cartea pentru preșcolari.

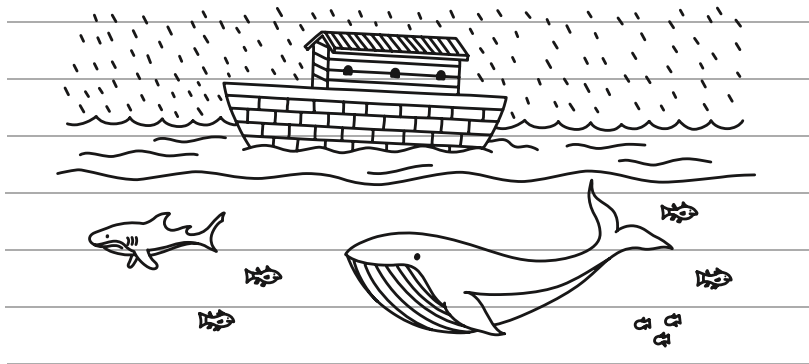
Dar eu am niște întrebări legate de povestea cu arca lui Noe. Pentru început, vreau să știu de ce Noe a luat la bord animale veninoase, cum ar fi șerpii sau scorpionii. Dacă eram în locul LUI, aș fi profitat de ocazie să las ÎN URMĂ câteva creaturi din alea.

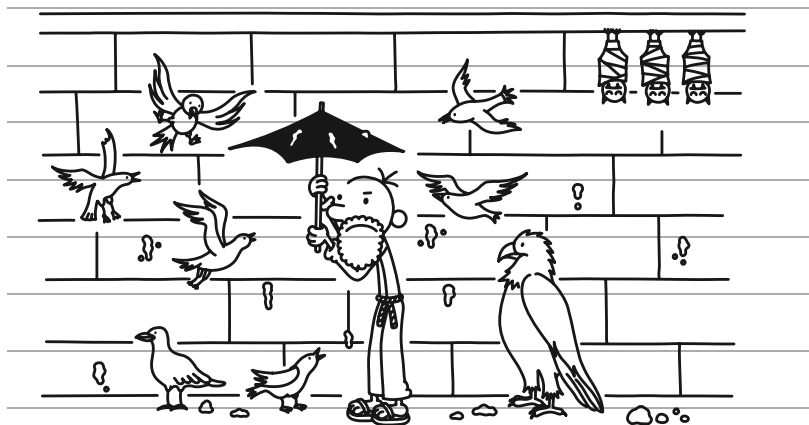
Și aș fi folosit spațiul câștigat pentru mai multe animale BUNE, cum sunt căteii, aricii și hipopotamii și piteci.

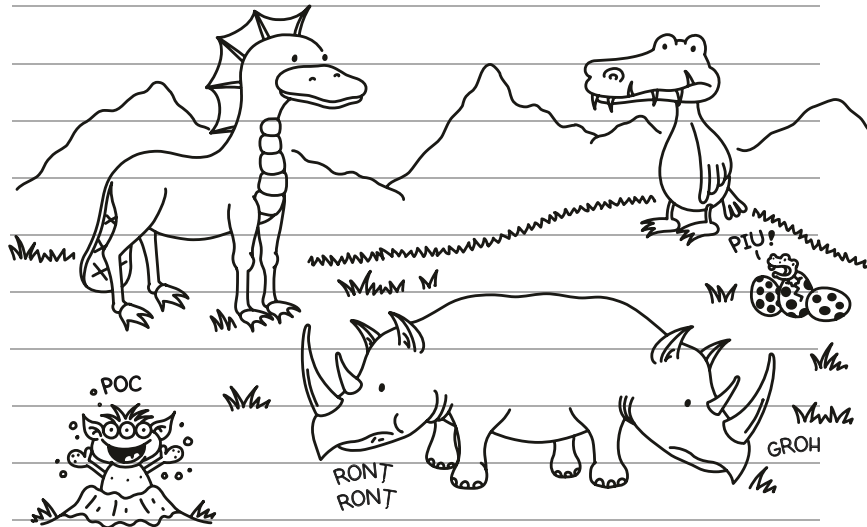
Bine că Noe n-a trebuit să primească la bord balene și pești, că ar fi ocupat o GRĂMADĂ de spațiu. Și probabil că nici măcar nu știau că are loc potopul.

Dar nu înțeleg deloc de ce Noe a mai luat și PĂSĂRI pe arcă, din moment ce ele ar fi putut să ZBOARE. Și pun pariu că a regretat în secunda următoare.

Auzi doar despre animalele care au SUPRAVIETUIT potopului. Dar uneori mă întreb dacă nu cumva unele animale faine n-au REUȘIT să reziste pe arcă.

Povestea zice că, după ce a plouat patruzeci de zile și patruzeci de nopți, au mai trecut 150 de zile până să se retragă apele. Înseamnă că Noe a trebuit să stea pe barcă cu o grămadă de animale, plus soția și cei trei fii.

Și, ori de câte ori mi-e milă de mine că locuiesc în subsolul bunicii împreună cu familia, mă gândesc la Noe și mă simt un pic mai bine.

Mama tot zice că e bucuroasă că suntem împreună în momentele astea, pentru că are impresia că timpul a încetinit. Și mie mi se pare la fel, dar pentru MINE nu e de BINE.

Vara asta pare și mai lungă pentru că nu pot să merg pe la prietenul meu, Rowley. Și asta din cauză că e plecat într-un fel de mare excursie în Europa cu familia.

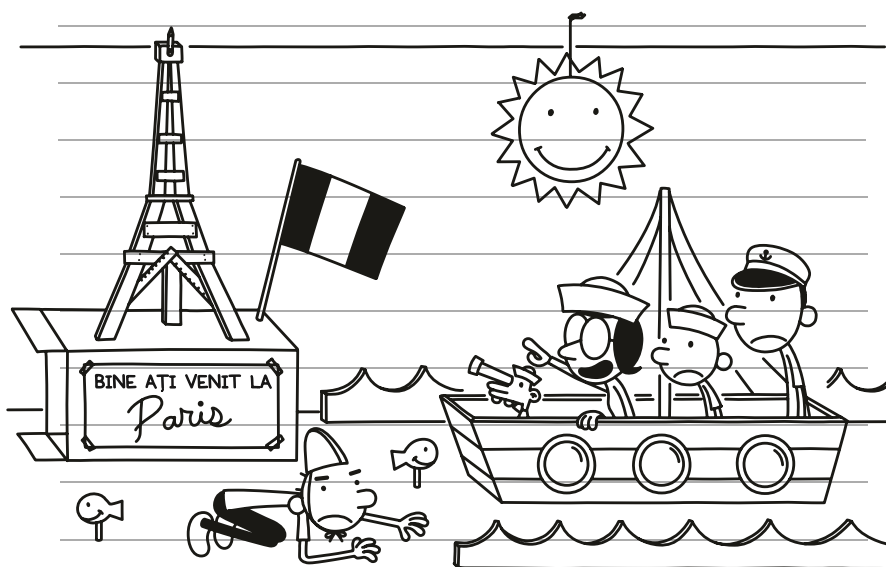
Când Rowley mi-a spus despre planurile lor, am încercat să văd dacă părinții lui ar vrea să mă ia și pe mine. Dar cred că doamna și domnul Jefferson nu sunt chiar atât de isteți pe cât am crezut, pentru că nu și-au dat seama de apropourile mele.

Așa că probabil Rowley se distrează acum de minune, în vreme ce eu fac puzzle-urile de cinci sute de piese în subsolul bunicii.

Cred că mama se simte prost că nu ne permitem să facem ceva special vara asta, așa că Încearcă să compenseze.

Zice că putem călători oriunde, dacă ne folosim imaginația. Dar, sincer, pentru mine nu prea funcționează asta.

Cred că și mama s-a săturat până la urmă, pentru că ieri-seară, după cină, a vrut să avem o „întâlnire de familie” ca să ne gândim unde ne permitem să mergem în vacanță. Problema e că fiecare are alte IDEI despre ce înseamnă să te simți bine.